

и даде го на младыа (гдѣто го вѣ саживиха), и рече мѡ, стани и вржи си въ твоѣхъ нѣтъ сжехъ миръ. Като сѡ вжвен (оубжриж) кжмъ оубѣйца, хвати го, и го би доволно, и го наказа, а той прощеніе искаше: а светый мѡченикъ, прощеніе на грѣхове те мѡ даде, и заради него на Бога сѡ помолн, и на конѡ си возсѣдна, отстѣпн отъ очитѣ мѡ, (и не виде го вѣки).

И дръгій нѣкой челѣкъ, който вѣше направихъ два дѣскада сребрни, едина за себе си, а дръгій-а за светаго мѡченика Мина, сѡ надписы, (сирѣчь, свойто си имѡ на свои сѡ дѣскадѡ, и на светаго: имѡто на дѣскадѡхъ мѡ): видѣ мѡ сѡ по добръ на светаго дѣскада, заради това искаше него да земе за себе си, а свой-а да даде на светаго който и еде хлѣвъ на него, и проводн сѡдѣжъ тѡхъ си да го ѹмье въ море то, защо то вѣхъ въ геміа, и тѡтакси сѡ загвен сѡдѣга та сжехъ дѣскада въ море то паднахъ вѣ: тогава господарь-а много сѡ наскърби, и рече, защо то пожелахъ дѣскада на светаго, ето сега и сѡдѣжъ тѡхъ, сѡ дѣскада изгбевамъ, и почна сѡ горѣщн сжлзы да сѡ молн на Бога, и на неговый оубгодникъ на светаго Мина: и изаѣзе изъ море то, и по краѡ сѡхъ плачь глѣдаше насамъ нататѡкъ, даю намѣри поне тѣло то на сѡдѣжъ тѡхъ си да го погрене, ако сѡ намѣри и дѣскада безъ забавѡ.